

Český telekomunikační úřad

se sídlem Sokolovská 219, Praha 9
poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025

Rozhodnutí nabylo právní moci dne 4. 11. 2020

Praha 3. listopadu 2020
Čj. ČTÚ-16 633/2020-611/III.vyř.

Rada Českého telekomunikačního úřadu, jako příslušný správní orgán podle § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, a podle § 107 odst. 9 písm. b) bodu 3 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „Zákon“), vydává v řízení se společností **VM Telecom CZ, s.r.o.**, se sídlem Biskupský dvůr 2095/8, 110 00 Praha 1 - Nové Město, IČO: 24764990 (dále jen „účastník řízení“), zahájeném z moci úřední dne 7. května 2020, ve věci uložení povinnosti související s regulací cen podniku s významnou tržní silou toto

rozhodnutí o ceně č. CEN/1/11.2020-83:

I.

(1) Podle § 51 odst. 5 písm. f), § 51 odst. 8 a § 59 Zákona a podle výsledků analýzy relevantního trhu „velkoobchodní služby ukončení volání v jednotlivých veřejných telefonních sítích poskytovaných v pevném místě“ vydané opatřením obecné povahy Českého telekomunikačního úřadu č. A/1/04.2020-3 se účastníku řízení ukládá povinnost sjednávat ceny za propojení v jeho veřejné telefonní síti pro službu ukončení volání (terminace) v pevném místě (dále jen „ceny za terminaci“) tak, aby nebyla překročena maximální cena 0,033 Kč/min. bez DPH.

(2) Regulace formou maximálních cen podle odstavce 1 se vztahuje na volání příchozí z jiné veřejné sítě elektronických komunikací a ukončená (terminovaná) na geografická čísla a negeografická čísla (řady 910) veřejné pevné telefonní sítě účastníka řízení a na telefonní čísla, umístěná v pevné telefonní síti účastníka řízení, která se skládají z přístupového kódu k neveřejným sítím (jedná se o přístupové kódy 95000 až 95999 a 972 až 974) a doplňkových číslic, vymezená ve vyhlášce o číslovacích plánech sítí a služeb elektronických komunikací vydané k provedení § 29 odst. 4 Zákona.

(3) Regulace formou maximálních cen podle odstavce 1 se vztahuje na volání z telefonních čísel s kódy zemí Evropského hospodářského prostoru.

II.

(1) Pro nově uzavírané smluvní vztahy je po dobu účinnosti části I. výroku tohoto rozhodnutí účastník řízení povinen sjednávat a uplatňovat ceny podle části I. výroku tohoto rozhodnutí od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

(2) V ostatních případech je po dobu účinnosti části I. výroku tohoto rozhodnutí účastník řízení povinen sjednat a uplatňovat ceny podle části I. výroku tohoto rozhodnutí nejpozději od prvního dne třetího měsíce následujícího po měsíci, ve kterém došlo k nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

(3) Část I. výroku tohoto rozhodnutí pozbývá účinnosti dnem, kdy na území České republiky nabude účinnosti povinnost uplatňovat cenu za terminaci, vyplývající z aktu v přenesené pravomoci, který vydá Evropská komise podle čl. 75 a 117 směrnice

Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1972 ze dne 11. prosince 2018, kterou se stanoví evropský kodex pro elektronické komunikace.

Odůvodnění:

Český telekomunikační úřad (dále jen „Úřad“) provedl v souladu s § 51 odst. 1 a 2 Zákona analýzu relevantního trhu č. 1 – velkoobchodní služby ukončení volání v jednotlivých veřejných telefonních sítích poskytovaných v pevném místě (dále jen „relevantní trh č. 1“), kterou zveřejnil na svých webových stránkách dne 22. dubna 2020 a po oznámení Evropské komisi jí vydal jako opatření obecné povahy č. A/1/04.2020-3 ze dne 15. dubna 2020. Toto opatření bylo dne 22. dubna 2020 uveřejněno v částce 04/2020 Telekomunikačního věstníku. Výsledky analýzy prokázaly, že trh č. 1 není efektivně konkurenčním trhem, neboť na něm působí podnik s významnou tržní silou. Rozhodnutím správního orgánu č. SMP/1/09.2020-23 ze dne 1. září 2020, které bylo vydáno pod čj. ČTÚ-16 558/2020-611/IV. vyř. a nabylo právní moci dne 3. září 2020, byl účastník řízení stanoven jako podnik s významnou tržní silou.

Na základě provedené analýzy Úřad v případě účastníka řízení dále identifikoval potenciální tržní problém účtování nepřiměřeně vysokých cen za terminaci, a tedy naplnění podmínek pro uložení regulace cen podle § 51 odst. 5 písm. f) Zákona a navrhl mu uložit povinnosti související s regulací cen. Správní orgán proto přistoupil k uložení povinností uvedených ve výroku tohoto rozhodnutí.

K části I. výroku

V roce 2018 přijal Evropský parlament a Rada (EU) směrnici 2018/1972, kterou se stanoví evropský kodex pro elektronické komunikace. Článek 75 této směrnice přenáší pravomoc za stanovení cen na (fixních i mobilních) terminačních trzích v celé EU na Evropskou komisi, která je povinna do 31. prosince 2020 přijmout akt, kterým stanoví jednotné maximální sazby za ukončení hlasového volání v pevné (i mobilní) síti pro celou EU. Metodika pro stanovení těchto cen je uvedena v Příloze III zmíněné směrnice a vychází ze současně platného doporučení Evropské komise o regulaci sazeb za ukončení volání v pevných a mobilních sítích v EU (2009/396/ES, dále jen „Doporučení“), tj. z metodiky CCA BU-LRIC. Pokud nastanou okolnosti podle odst. 2 zmíněného článku 75, tedy Evropská komise se rozhodne nestanovit předmětnou cenu za terminaci volání, nebude již správní orgán počínaje rokem 2021 zvažovat, zda cenovou regulaci vůbec uložit či nikoliv. S ohledem na termín dokončení nové analýzy relevantního trhu č. A/1/04.2020-3 v dubnu 2020, na průměrnou délku trvání správních řízení o uložení povinností souvisejících s regulací cen (6 měsíců) a následnou standardní implementační lhůtu pro přizpůsobení smluv o propojení nově stanovené ceně (prvního dne třetího měsíce následujícího po měsíci, ve kterém předmětné rozhodnutí nabylo právní moci), již správní orgán nepovažoval za účelné provádět vlastní, nový výpočet nákladově orientované ceny dle vlastního nákladového modelu, kterou by účastník řízení, coby podnik s významnou tržní silou, uplatňoval pouze pro nové smluvní vztahy krátké období (dva měsíce) v závěru roku 2020, maximálně pak i pro stávající smluvní vztahy omezené období na počátku roku 2021 do nabytí účinnosti regulace ze strany Evropské komise. Z tohoto důvodu správní orgán v tomto rozhodnutí o ceně ukládá povinnost uplatňovat do nabytí účinnosti regulace cen ze strany Evropské komise ceny za terminaci ve výši 0,033 Kč/min. bez DPH, které vyčíslil a uložil povinnost uplatňovat podnikům stanoveným jako podniky s významnou tržní silou po předchozí analýze tohoto relevantního trhu č. A/1/04.2016-5 v roce 2016.

Za účelem přezkoumatelnosti výše ceny, uvedené ve výroku tohoto rozhodnutí a s ohledem na ustanovení § 59 odst. 1 Zákona, dle něž rozhodnutí o ceně musí obsahovat v odůvodnění i metodu postupu správního orgánu, která byla podkladem k rozhodnutí, uvádí správní orgán níže popis metody stanovení maximální regulované ceny, kterou uplatnil při poslední kalkulaci terminační ceny v roce 2016.

Evropská komise vydala dne 7. května 2009 Doporučení, ve kterém jako nejvhodnější metodu pro výpočet cen za terminaci stanoví metodu dlouhodobých přírůstkových nákladů („pure“ BU-LRIC, dále také jen „LRIC“), na jejímž základě by měly být do 31. prosince 2012 stanoveny terminační ceny.

Správní orgán je s ohledem na ustanovení § 108 odst. 3 Zákona povinen při výkonu své působnosti přihlížet k doporučením Evropské komise. Rozhodne-li se správní orgán nepostupovat podle doporučení Evropské komise, kterým se harmonizuje uplatňování práva Evropské unie upravujícího oblast elektronických komunikací, bezodkladně o tom Evropskou komisi informuje spolu s odůvodněním takového postupu.

Správní orgán je dále podle ustanovení § 56 odst. 4 Zákona povinen při uplatňování cenové regulace brát do úvahy ochranu zájmu subjektu, jehož ceny jsou regulovány tak, aby cena plynoucí z rozhodnutí správního orgánu byla přinejmenším nákladová. Nákladově orientovanou cenou se podle ustanovení § 55 odst. 2 Zákona rozumí cena, která zahrnuje efektivně a účelně vynaložené náklady a přiměřený zisk a která se sjedná tak, aby zajistila návratnost investic v přiměřeném časovém období a zohlednila příslušná rizika, včetně rizik spojených s investicemi do nových sítí.

S ohledem na výše uvedené zákonné povinnosti a dále s ohledem na výsledky analýzy relevantního trhu č. 1 popisující úroveň konkurenčního prostředí, tržní postavení účastníka řízení i možné soutěžní problémy, se správní orgán rozhodl při ukládání povinnosti související s regulací cen, formou stanovení maximálních cen, i nadále vycházet právě z metody stanovené v Doporučení, tzn. stanovit regulované ceny prostřednictvím nákladové metody LRIC.

Důvodem, proč správní orgán považuje výpočet regulované ceny metodou (čistého nebo také „pure“) LRIC za v souladu se zákonnými požadavky § 56 odst. 4 a § 55 odst. 2 Zákona je skutečnost, že metoda LRIC umožňuje pokrýt všechny náklady, které teoretickému efektivnímu operátorovi vznikají (v dlouhém období) poskytováním velkoobchodní služby terminace, resp. náklady, kterým by se teoretický efektivní operátor mohl (opět v dlouhém období) vyhnout, pokud by velkoobchodní službu terminace neposkytoval. Zvolený způsob výpočtu regulované ceny tedy umožňuje pokrýt jak náklady variabilní, tak náklady, které jsou v krátkém období považovány za fixní.

Ze samotné definice metody přírůstkových nákladů přitom vyplývá, že v regulované velkoobchodní ceně za terminaci dochází k pokrytí všech přírůstkových (dodatečných) nákladů, vyvolaných poskytováním velkoobchodní služby terminace teoretickým efektivním operátorem. Do výpočtu regulované ceny tak nebyly zahrnuty společné a sdílené náklady, které nejsou přímo přiřaditelné (tj. přímo vyvolané) žádnou konkrétní službou, tedy ani službou velkoobchodní terminace. Jinými slovy by společné a sdílené náklady účastníku řízení vznikly i bez poskytování velkoobchodní služby terminace a musel by je tak zahrnout do cen ostatních služeb obdobně, jako je bude muset do cen těchto služeb zahrnout i při aplikaci metody LRIC pro stanovení velkoobchodní ceny za terminaci.

Správní orgán stanovil v souladu s dosavadní praxí při regulaci cen za terminaci v mobilní a pevné síti, jednu maximální regulovanou cenu. Důvodem je stanovení ceny pro službu poskytovanou teoretickým efektivním operátorem prostřednictvím nově budované sítě, jejíž topologie a síťové prvky již nevychází ze současné PSTN sítě, ale ze sítě nové generace (NGN – Next Generation Networks). V takto postavené síti by k propojení dvou sítí již pravděpodobně nedocházelo na více síťových úrovních (jako k tomu mohlo docházet ve stávajících PSTN sítích na místní a tranzitní ústředně), ale pouze na jedné úrovni, které odpovídá i cena uvedená ve výroku I. tohoto rozhodnutí (cena odpovídá propojení na tzv. Core IP Routeru). Tím však správní orgán striktně nevylučuje ani možnost propojení na více úrovních NGN sítě v případě, že se na něm smluvní strany dohodnou (např. obdobou propojení na místní ústředně může být propojení na Local IP Routeru, obdobou propojení na tranzitní ústředně pak propojení na Core IP Routeru).

Dalším důvodem, který správní orgán vedl ke stanovení pouze jedné ceny za terminaci je i skutečnost, že faktické rozdíly ve výši cen pro jednotlivé uvažované úrovně propojení jsou v NGN síti natolik malé, že je sporné, nakolik by tyto rozdíly v cenách, s ohledem na administrativní náklady spojené s jejich vedením (nastavení cen v interních systémech, billing), motivovaly jednotlivé operátory k dalšímu budování sítě a propojovacích bodů blíže koncovým účastníkům.

Samotný nákladový model „pure“ LRIC pro ukončení volání v pevné síti byl vytvořen ve spolupráci s externí poradenskou společností. Tento nákladový model je model založený na postupu „zdola nahoru“ (bottom-up) a kalkuluje cenu založenou na nákladech pevné sítě efektivního operátora. Tato modelovaná síť je založena na všech používaných technologiích, zohledňuje však i provozní údaje, náklady a topologii sítě společnosti CETIN a.s., jako největšího vlastníka a provozovatele pevné infrastruktury působícího na vymezeném trhu, který disponuje celonárodním síťovým pokrytím. Tomuto jedinému provozovateli byla také na základě výsledků analýzy relevantního trhu navržena povinnost vést oddělenou evidenci nákladů a výnosů, a to mimo jiné i za účelem zajištění vstupů do nákladového modelu. Páteří síť je založena na síti Next-Generation-Network (NGN).

Nákladový model LRIC správní orgán během jeho vývoje průběžně konzultoval se zástupci provozovatelů mobilních a pevných sítí v rámci pracovních jednání, na kterých operátoři mohli vznášet své připomínky k modelu a návrhy na změny ve všech jednotlivých fázích jeho vývoje. [Nákladový model „pure“ LRIC](#), který správní orgán použil pro stanovení maximální výše ceny podle tohoto rozhodnutí, je zveřejněn na internetových stránkách Úřadu, včetně [dokumentu](#) popisujícího teoretická východiska a metodologické principy modelu a včetně [příručky pro uživatele funkcí modelu BU-LRIC pro pevnou síť](#).

Při výpočtu terminační ceny správní orgán použil procento návratnosti vloženého kapitálu před zdaněním WACC ve výši 7,89 % stanovené v [opatření obecné povahy č. OOP/4/12.2015-7](#), kterým se mění [opatření obecné povahy č. OOP/4/09.2014-6](#), kterým se stanoví metodika účelového členění nákladů a výnosů a jejich přiřazování a určuje se struktura vykazovaných informací, ve znění pozdějších opatření.

S použitím výše uvedeného nákladového modelu „pure“ LRIC vyčíslil správní orgán jednotkové náklady za minutu terminovaného provozu v síti teoretického efektivního operátora a stanovil maximální cenu za terminaci ve výši odpovídající vyčísleným nákladům, včetně WACC 7,89 %. Maximální cenu za terminaci stanovil správní orgán s ohledem na výsledky použitého nákladového modelu na tři desetinná místa. Takto vyjádřená cena tak dostatečně přesně vyjadřuje výši nákladů teoretického efektivního operátora na službu terminace v mobilní síti. Tuto maximální cenu považuje správní orgán za cenu zahrnující efektivně a účelně vynaložené přírůstkové náklady spojené výhradně s velkoobchodní službou terminace.

Použitý model obsahující vstupní data pro teoretického efektivního operátora je součástí spisového materiálu správního řízení ve věci vydání tohoto rozhodnutí. Ze zveřejněného i naplněného modelu jsou patrné všechny kalkulační postupy, které byly použity při kalkulaci ceny za službu ukončení volání (terminace) v pevné síti.

Správní orgán se v souladu s dosavadní praxí v mobilní a pevné síti a s ohledem na zjištění a závěry učiněné v analýze relevantního trhu č. 1 (viz kapitola Ceny a ziskovost) rozhodl pokračovat v nastavené regulaci, ke které přistoupil již na základě analýzy tohoto trhu č. A/3/12.2013-8 ze dne 10. prosince 2013, a to tak, že cenová regulace terminačních cen se nebude vztahovat na příchozí (originovaná) volání ze zemí mimo Evropský hospodářský prostor (dále jen „EHP“)¹. Důvodem tohoto rozhodnutí je existence vysoké asymetrie mezi cenami uplatňovanými operátory působícími na relevantním trhu v České republice na jedné straně a operátory ze států mimo EHP na straně druhé. Důsledkem této asymetrie by bylo nerovné postavení (diskriminace) mezi českými spotřebiteli volajícími do

¹ Evropský hospodářský prostor tvoří členské země Evropské unie a dále Island, Lichtenštejnsko a Norsko.

států mimo EHP, kteří by museli v maloobchodní ceně volání hradit i vyšší velkoobchodní cenu terminace (pokrývající ve většině případů větší část nákladů, než by odpovídala metodě „pure“ LRIC pro velkoobchodní službu terminace) a spotřebiteli ze států mimo EHP volajícími do České republiky (kteří by v ceně svého maloobchodního volání hradili tuzemským operátorům pouze přírůstkové náklady spojené s velkoobchodní službou terminace). Tímto rozhodnutím ponechává správní orgán sjednání výše ceny za terminaci volání ze států mimo EHP na účastníku řízení. V případě, že účastník řízení dojde k závěru, že rozlišování cen a jejich individuální sjednávání pro různé státy mimo EHP pro něj představuje administrativní zátěž (náklady) převyšující potenciální přínosy (vyšší výnosy za terminaci ve vlastní síti či nižší platby za terminaci ve státech mimo EHP), má i nadále možnost uplatňovat jednotnou cenu za terminaci stanovenou v části I. výroku tohoto rozhodnutí pro všechna příchozí volání.

K části II. výroku

Povinnost uplatňovat ceny v souladu s částí I. výroku tohoto rozhodnutí nejpozději od prvního dne třetího měsíce následujícího po měsíci, v němž došlo k nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, byla u stávajících smluvních vztahů stanovena s ohledem na lhůty potřebné ke sjednání změny a k provedení administrativních procesů souvisejících se změnou propojovacích smluv. K faktickému naplnění této povinnosti pro stávající smluvní vztahy však u účastníka řízení dojde pouze v případě, že dříve na území České republiky nenabyde účinnosti regulace cen za terminaci uložená Evropskou komisí.

Evropská komise podle čl. 75 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1972 ze dne 11. prosince 2018, kterou se stanoví evropský kodex pro elektronické komunikace, přijme do 31. prosince 2020, s přihlédnutím ke stanovisku BEREK, v souladu s článkem 117 téže směrnice, akt v přenesené pravomoci, jímž se stanoví jednotné maximální sazby za ukončení hlasového volání v mobilní síti a pevné síti po celé Evropské unii, které se uloží každému poskytovateli služeb v oblasti ukončení hlasového volání v mobilní síti a v pevné síti v kterémkoli členském státě. Touto regulací tedy bude nahrazena povinnost uložená správním orgánem účastníkovi řízení v tomto rozhodnutí o ceně. S ohledem na výše uvedené tedy část I. výroku tohoto rozhodnutí pozbude účinnosti dnem, kdy na území České republiky nabyde účinnosti povinnost uplatňovat cenu za terminaci, vyplývající z aktu v přenesené pravomoci, vydaném Evropskou komisí.

Dne 7. května 2020 bylo s účastníkem řízení zahájeno správní řízení ve věci uložení povinnosti související s regulací cen podniku s významnou tržní silou. Účastník řízení byl správním orgánem v zaslaném oznámení o zahájení správního řízení vyzván k vyjádření a navržení důkazů a byla mu poskytnuta lhůta 14 dnů ode dne doručení oznámení.

Účastník řízení ve stanovené lhůtě k zahájenému správnímu řízení neuplatnil žádné připomínky.

Na základě § 130 Zákona a podle Pravidel Českého telekomunikačního úřadu pro vedení konzultací s dotčenými subjekty na diskusním místě správní orgán zveřejnil návrh rozhodnutí včetně výzvy k uplatnění připomínek na diskusním místě dne 4. června 2020. Připomínky k návrhu rozhodnutí bylo možno uplatnit do 6. července 2020. V této lhůtě nebyly k návrhu rozhodnutí uplatněny žádné připomínky.

Podle § 130 odst. 3 Zákona konzultoval správní orgán navrhované rozhodnutí rovněž s Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže

neuplatnil ve svém vyjádření ze dne 11. srpna 2020 k návrhu tohoto rozhodnutí žádné připomínky.

Správní orgán podle § 131 Zákona konzultoval návrh rozhodnutí s Evropskou komisí. Evropská komise ve svém rozhodnutí ze dne 7. října 2020 uvedla, že k návrhu rozhodnutí nemá připomínky.

Účastníku řízení byla dána možnost, aby se vyjádřil k podkladům rozhodnutí a navrhl případné doplnění. Účastník řízení svého práva nahlédnout do spisu nevyužil.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není přípustný opravný prostředek.

Otisk úředního razítka

Za Radu Českého telekomunikačního úřadu
Mgr. Ing. Hana Továrková v.r.
předsedkyně Rady
Českého telekomunikačního úřadu

Za správnost vyhotovení:
Vladimír Hanzal